

Milada

Role:

Milada Horáková/právníčka	Karolína Menšíková/Marie Odstrčilová
Milada Horáková/politička	Nikola Honzová
Milada Horáková/soukromá osoba	Boženka Filipová/
Karel Trudák - soudce	Jakub Vostoupal
Josef Urválek – prokurátor	Hynek Vrána/
Juraj Vieska – prokurátor	Martin Horák/
Ludmila Brožová – Polednová - dělnický prokurátor	Kristýna Horková
Jiří Kepák – prokurátor	Ilona Jakubčíková/
Záviš Kalandra	Martin Dvořáček/
Vypravěč	Bára Roubalová
Antonie Kleinerová	Markéta Humplíková/
Jiří Hejda	Vojta Hejtmánek

V sále je tma, pomalu vchází jednotliví aktéři a zaujímají svá místa. Zároveň s tím se postupně začíná rozsvěcet. Světla jsou zaměřena na jednotlivé osoby a postupně tedy přibývají. Zůstávají stát. Ozývá se zvuk metronomu.

Obraz 1: Obžaloba		Do ticha.
Vypravěč	<p>V Brně dne 16. července 2009 rozhodoval Ústavní soud v senátu složeném z předsedy Jana Musila a soudců Vladimíra Kůrky (soudce zpravodaje) a Jiřího Muchy ve věci ústavní stížnosti stěžovatelky JUDr. Ludmily Brožové Polednové, proti usnesením Nejvyššího soudu ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. 7 Tdo 47/2009, ze dne 5. 3. 2009, sp. zn. 11 Td 5/2009 a ze dne 4. 6. 2008, sp. zn. 7 Tdo 549/2008, a rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 9. 2008, sp. zn. 7 To 78/2008, které ji shledaly vinou ze zločinu vraždy proti Miladě Horákové.</p> <p>Stěžovatelka v ústavní stížnosti především namítala, že obecné soudy vůči ní uplatnily princip kolektivní viny tím, že nerozlišovaly míru odpovědnosti osob, které působily v procesu proti JUDr. Miladě Horákové, podle toho, zda šlo o soudce či prokurátory a v jaké služební podřízenosti či nadřízenosti se tyto osoby nacházely. Tvrdila, že "nebyla takovým článkem pomyslného řetězce, aby z trestně právního hlediska naplňoval znak spolupachatelství k trestnému činu vraždy"; byla naopak názoru, že její "role byla jen vedlejší", byla "v hierarchii účastníků v procesu až na posledním místě" a pro výsledek nesehrála "určující roli". Výrok o vině byl podle ní založen jen na "etickém odsouzení" její účasti v inkriminovaném procesu, resp. na porušení ustanovení § 3, § 30, § 34 a dalších zák. č. 119/1873 ř. z., ačkoli má být "jasné", že "případným nespécifikovaným porušením etiky a morálky" nebo "pouhým porušením těchto předpisů" spáchat vraždu nelze.</p> <p>Brožová Polednová se v době od 31. 5. 1950 do 8. 6. 1950 v P. spolu s dalšími prokurátory jako prokurátorka tehdejší Státní prokuratury podílela na zastupování obžaloby v hlavním přelíčení ve věci proti obžalované JUDr. M. H. a spol., která byla u tehdejšího Státního soudu v Praze vedena pod sp. zn. Or I/VII-65/50, přičemž si byla vědoma toho, že o vině a trestu obžalovaných rozhodly již před tímto přelíčením a nezávisle na jeho průběhu mimosoudní orgány a že toto přelíčení sloužilo jen k vyvolání dojmu zákonnosti trestního řízení, jehož jediným cílem byla fyzická likvidace obžalovaných.</p>	
Trudák	Státní prokuratura žaluje ...	Začíná se ozývat zvuk psacího stroje.
Sbor	doktora Miladu Horákovou	
Vypravěč	Úředníci a bývalou poslankyni	
sbor	Doktora Josefa Nestávala	
Vypravěč	Úředníka	
sbor	Doktora Jiřího Hejdu	
Vypravěč	Bývalého továrníka	
sbor	Františku Zemínovou	
Vypravěč	Redaktorku a bývalou poslankyni	
sbor	Františka Přeučila	
Vypravěč	Bývalého nakladatele	
sbor	Jana Buchala	
Vypravěč	Štábního strážmistra SNB	
sbor	Antonii Kleinerovou	
Vypravěč	Důchodkyni a bývalou poslankyni	
sbor	Doktora Oldřicha Pecla	
Vypravěč	Bývalého majitele dolů	
sbor	Záviše Kalandru	
Vypravěč	Bývalého novináře	
sbor	Doktora Zdeňka Pešku	
Vypravěč	Universitního profesora	

sbor	Vojtěcha Dundru	
Vypravěč	Pensistu a někdejšího tajemníka sociálně demokratické strany	
sbor	Doktora Bedřicha Hostičku	
Vypravěč	Tajemníka	
sbor	Doktora Jiřího Křížka	
Vypravěč	Bývalého advokáta	
sbor	PRO TRESTNOU ČINNOST V ŽALOBĚ DOLÍČENOU.	Po domluvení si jdou sednout všichni kromě soudce.
Trudák	V slavných únorových dnech roku 1948 rozdrtil pracující lid Československa svým jednotným a odhodlaným vystoupením pokus o protistátní puč, vedený politickými exponenty svržené velkoburžoazie, kteří se vetřeli do vedení některých stran předúnorové Národní fronty. Únor ukázal, že reakční pučisté byli naprosto izolováni od obrovské většiny národa, ba dokonce od většiny členstva vlastních stran.	Začíná vyprávět. Fučík: Jízda gladiátorů
B-P	Únor 1948 vytvořil předpoklady pro úspěšné a urychlené budování socialismu v naší vlasti, za mocné podpory Sovětského svazu.	Stoupne si a mluví vestoje. Mluví samolibě, potěšeně.
Urválek	Mohutným úsilím a obětavostí československého pracujícího lidu, vedeného dělnickou třídou, byla – po odstranění odhalených škůdců a sabotérů z hospodářství a veřejného života – úspěšně dokončena dvouletka obnovy našeho hospodářství, překonány následky katastrofálního sucha z předcházejícího roku, úspěšně zahájena Gottwaldova pětiletka a tím postupně a soustavně zvyšována životní úroveň nejširších vrstev našich národů. Budovatelské úspěchy a zlepšení životních podmínek širokých mas pracujícího lidu posílily ještě více autoritu Komunistické strany Československa, vedoucí síly obrozené národní fronty a vedly ke stále větší izolovanosti zbytků poražené reakce.	Stoupne si a mluví vestoje. Mluví hodně nahlas, skoro křičí, vyžívá se v tom.
Vieska	Rozhodným vítězstvím pracujícího lidu v únorových dnech a jeho budovatelskými úspěchy byla kapitalistická reakce v Československu vzata jakákoliv možnost provést restauraci kapitalismu vlastními vnitřními silami. Po této porážce změnila proto formy a metody boje. Jestliže do února prováděla rozvratnou činnost a sabotovala výstavbu republiky, využívajíc svých legálních pozic, zaměřila se po únoru na jedinou možnost návratu kapitalismu a předmnichovských poměrů v Československu a to silami reakce zvenčí, intervenční válkou zahraničních imperialistů proti Československu.	Stoupne si a mluví vestoje. Mluví pořád nahlas, ale míň než Urválek.

Obraz 2: Milada začíná vypovídat		
<p>Vypravěč:</p> <p>Ve věci JUDr. M. H. a spol. šlo o tzv. politický proces, jehož mechanismus byl takový, že o tom, kdo bude obviněn, postaven před soud a odsouzen včetně trestu, který mu bude uložen, zda bude vykonán nebo případně změněn, bylo předem fakticky rozhodnuto politickým orgánem komunistické strany v součinnosti se Státní bezpečností. Osoby vybrané k provedení soudního řízení v postavení soudců a prokurátorů byly podrobeny zevrubné instruktáži, jak postupovat, a byly v podstatě jen vykonavateli toho, jak fakticky rozhodl politický orgán v součinnosti se Státní bezpečností. (NS)</p> <p>Vážení hosté, v našem cirkuse uvidíte, co jste ještě neviděli, uslyšíte, co jste ještě neslyšeli. Pojdte se podívat zblízka na naše artistry i naši divou zvěř. Vítejte v cirkuse IUS!</p>		<p>Všichni kromě vypravěče zamrznou v pohybu. Ten je obchází a rovná, aby byli upravení, někomu srovná límeček, jiného narovná apod.</p>
<p>Trudák:</p> <p>Paní obžalovaná, vy se jmenujete?</p>		<p>Než začne mluvit, klepne dvakrát kladívkem.</p>
<p>MH (3):</p> <p>Milada Horáková.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Doktor Milada Horáková. Za svobodna jste se jmenovala?</p>		<p>Haas.</p>
<p>MH Ž:</p> <p>Králová.</p>		<p>Zvedne se.</p>
<p>Trudák:</p> <p>Váš otec žije?</p>		
<p>MH Ž:</p> <p>Ano.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Jaké má zaměstnání?</p>		
<p>MH Ž:</p> <p>Penzista. Obchodní zaměstnanec.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Vaše matka se jmenuje?</p>		
<p>MH Ž:</p> <p>Zemřelá, Anna, roz. Velíšková.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Narodila jste se kdy?</p>		
<p>MH Ž:</p> <p>25. prosince 1901.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Příslušíte?</p>		
<p>MH P:</p> <p>Do Bělče nad Orlicí.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Poslední vaše bydliště?</p>		
<p>MH P:</p> <p>Praha XVI., Zapova 3.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Jste vdaná?</p>		
<p>MH P:</p> <p>Ano.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Poslední vaše zaměstnání?</p>		
<p>MH P:</p> <p>Úřednice Ústředního nár. výboru hlavního města Prahy.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Došlo v posledních 5 letech ke změně vašeho povolání?</p>		
<p>MH P:</p> <p>Ano.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>A v jakém směru?</p>		
<p>MH P:</p> <p>Byla jsem poslankyní strany Československých národních socialistů od r. 45. do r. 48. do února a v té době jsem nevykonávala své povolání.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Mně jde o to, paní obžalovaná, jaké jste měla zaměstnání.</p>		
<p>MH P:</p> <p>V té době jsem měla dovolenou k výkonu poslaneckého mandátu.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Jaké je vaše vzdělání? Vy máte právnickou fakultu.</p>		
<p>MH L:</p> <p>Ano, s doktorátem.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>S doktorátem. Paní obžalovaná, dr. Horáková, slyšela jste obžalobu? Porozuměla jste jejímu obsahu?</p>		
<p>MH L:</p> <p>Ano.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Víte tedy, co se vám klade za vinu?</p>		
<p>MH L:</p> <p>Ano.</p>		
<p>Trudák:</p> <p>Cítíte se vinna těmi skutky, jež jsou v obžalobě uvedeny a které se vám kladou za vinu?</p>		
<p>MH L:</p> <p>Cítím se vinna činy, které jsem doznala a které podle trestních, dnes platných zákonů, zakládají jejich skutkovou podstatu.</p>		

Trudák:	Oněch činů, jak v nich spatřuje Státní prokuratura zločin velezrady a zločin vyzvědačství?	
MH L:	Ano. K některým ovšem vývodům Státní obžaloby bych měla ještě své poznámky.	
Trudák:	No, k tomu přijdeme.	
Urválek:	Paní obžalovaná. Nemluvte v právnických formulacích. Řekněte nám, zda se cítíte vinnou, že jste pracovala protistátně zločineckým způsobem proti lidově demokratické Československé republice!	U promluv si stoupá.
MH L:	Ano. Tím se cítím vinna.	
Trudák:	Tak. To je jasná řeč!	
Vieska:	Paní obžalovaná, vy ste povedala, že podľa dnes platných zákonov se cítite vinnou. Tážem sa vás, či velezrada a špionáž podľa predtým platných zákonov nebola trestná?!	U promluv si stoupá.
MH L:	Byla. Já...	
Vieska:	Ďakujem. Nepotrebujem viac.	

Obraz 3: Den druhý: Výslech Hejdy		
Vypravěč:	Druhý den procesu byl vyslýchán Josef Nestával a Jiří Hejda. Hejda byl český politik a národohospodář, účastník protinacistického odboje, vězeň komunistického režimu, spisovatel a publicista. V r. 1935 se stal generálním tajemníkem koncernu ČKD. Po okupaci musel toto místo opustit, zapojil se do protinacistického odboje v Ústředním vedení odboje domácího. Po 2. světové válce se opět věnoval publicistice: psal do Svobodného slova a do Peroutkova Dnešku. Stal se významným představitelem Československé strany národně socialistické a napsal její hospodářský program.	Do ticha.
Trudák:	Kolikpak jste měl příjmu ze svých akcí? Odkud jste měl akcie? Které akcie jste vlastnil?	Začíná hrát Život je jen náhoda.
Hejda:	Já jsem vlastnil 80 ks akcií Českomoravské Kolben Daněk, které jsem si koupil v r. asi 37.	Natáhne si lano nad zem.
Urválek:	A pak jste ještě vlastnil nějaké akcie z podkarpatorských elektráren!	
Hejda:	Ne, prosím. Já jsem byl úředně, jako vrchní ředitel Českomoravské, jsem byl delegován do karpatských elektráren a veškeré akcie patří Českomoravské. To byla úřední funkce...	Líčí si divadelní masku.
Trudák:	Vy jste byl členem správní rady.	
Hejda:	Já jsem byl předsedou správní rady.	Maže si ruce křídou.
Urválek:	Předsedou správní rady!	
Trudák:	Kolik jste měl příjmů, jako předseda správní rady?	
Hejda:	Žádný.	Zkouší pevnost lana.
Urválek:	Žádné. To jste ojedinělý případ!	
Hejda:	Předsednictví správní rady bylo docela výnosné zaměstnání a zvláště nebylo namáhavé. Souviselo s úřední funkcí, jakožto ředitel Českomoravské.	Zkouší svoji stabilitu.
Trudák:	A pane obžalovaný, ještě jste byl v některých správních radách, ne?	Hejda se na něj otočí.
Hejda:	Ne.	Jedna ruka do baletní pózy.
Trudák:	V Živnobance jste nebyl členem správní rady?	
Hejda:	Ne.	Druhá ruka do baletní pózy.
Trudák:	Její akcie jste nevlastnil?	
Hejda:	Ne.	Pukrle.
Urválek:	Tož, pane obžalovaný, kdybychom vzali jen ty vaše příjmy, které jste měl v Českomoravské Kolben-Daněk, tak jak jsem si to tady vypočítal, tak by to dělalo 71 000 měsíčně! A to bez těch správních radovství, z nichž popíráte jakékoliv příjmy!	Jde k Hejdovi a postaví se vedle lana.
Hejda:	Prosím, to není možné, pane prokurátore. To není možné. Nemůže to být 71 000 měsíčně.	Holubička.
Urválek:	Pane obžalovaný, kolik tak dělnických mezd to reprezentovalo? Hm?	
Trudák:	Kolik (lidí) jste tam zaměstnával?	
Hejda:	Začal jsem se 6 dělníky, a když mně byl (závod) znárodněn, tak jsem měl přes 80 dělníků. Zaměstnanců i s úředníky.	„Nabírá vodu“ špičkami nohou.
Vieska:	Za okupácie kolko, pán obžalovaný?	Jde k Hejdovi z druhé strany.
Hejda:	Za okupace asi 42 nebo 43.	Jsou k publiku z boku jako rádci v šíleně smutné princezně.
Vieska:	Začal ste za okupácie, áno?	
Hejda:	Začal jsem v r. 39 v červnu.	Hejda k nim jednotlivě vždy otáčí hlavu.

Vieska:	Za okupácie.	
Hejda:	Ano.	
Vieska:	A za okupácie to bol tak dôležitý podnik, že vám ho nechali vyrásť až na 60 zamestnancov.	Posouvá se po délce lana, Urválek s ním zrcadlově.
Hejda:	Ne prosím, já jsem dělal kuchyňská zařízení, tj. pro všechny kantýny, nemocnice atd.	
Vieska:	Tak ste na válku nedoplatil, pán dr. Hejda.	
Hejda:	Ne.	Jde dát vypravěči kytku.
Vieska:	Ďakujem.	
Vypravěč:	Ve svém životopise nazvaném Žil jsem zbytečně Jiří Hejda k letům 1938 a 1939 napsal: „Mám teď nad hlavu starostí, hlavně s Louisou. Němci totiž neplní slib, že se nebudou starat o »rasovou čistotu« neněmeckých národů. Byl jsem tak naivní, že jsem věřil, že jim opravdu jde o nějakou ideologii, a ne jen o peníze a o majetek — je jasné, že je láká židovské bohatství a vše ostatní je jenom záminka.“	Zmrznou v nějaké akrobatické poze. Mění se namíření světla.
Hejda:	Moje paní je Židovka totiž. A kdyby k něčemu bylo došlo, tak mně byli Němci sebrali všechno jmění. A takto mně jen by byli vzali tohleto.	Seskočí z lana.
Vieska:	Stalo sa niečo vašej pani?	Jde si sednou zpátky na místo.
Hejda:	Já jsem svoji paní měl ukrytou na falešnou občanskou legitimaci. Po celou válku.	
Urválek:	Nacistická smrt se vyhýbala vaší paní, poněvadž byla manželkou pana dr. Hejdy, milionáře!	
Hejda:	Pane předsedo, mně se materiálně po Únoru, teda kromě ztráty té továrny, se mně nic nestalo. Plat mně byl ponechán dál. Ale já jsem ztratil veškerou možnost té činnosti, pro kterou jsem celý svůj život pracoval. Všechno to, proč jsem vydal všechny svoje hospodářské práce! A všechny svoje spisy! Morálně jsem ztratil všechno. Ztratil jsem raison d'etre.	
Urválek:	Já bych se jen zeptal, pan obžalovaný užil slova raison d'etre. Vy jste se domníval, že po Únoru nemůžete najít raison d'etre? Vždyť jste byl ponechán v Ústřední plánovací komisi! Nebyla to zcela mimořádná důvěra, která vám tím byla projevna pracujícím lidem?	
Hejda:	Pane prokurátore, v Plánovací komisi se po Únoru bohužel natolik změnilly podmínky, že řekněme moje návrhy, které před Únorem byly akceptovány byly prováděny, byly potom přecházeny.	
Vieska:	Pán obžalovaný, ja vám to poviem takto. Vy ste stratil raison d'etre! Raison d'etre kapitalistického podnikateľa a človeka, ktorý má kapitalistickú líniu, prenáša ju do vedy, do politiky atd.! Ano. Abyste našiel svoje raison d'etre, bol ste ochotný s pomocou špionáže a s pomocou pučistických príprav zvrátiť to, čo milióny chceli, abyste mal svoje raison d'etre späť! Je to tak, alebo nie?	
Hejda:	Ano.	
Vieska:	Ďakujem to je odpoveď.	
Urválek:	Pane obžalovaný, vy jste chtěl hájit kapitalistické řád u nás! Vy jste chtěl, aby u nás bylo zachováno vykořisťování člověka člověkem! Aby u nás byli vyhazování dělníci na dlažbu! To jste chtěl!	
Hejda:	Ne. Ne. To jsem nechtěl! Poněvadž jsem, prosím, byl národní socialista. My jsme měli program!	
Trudák:	Já prosím, aby byl zachován klid, aby jednání nebylo rušeno!	

Obraz 4: Milada popisuje vznik spiknutí		
Vypravěč:	(Odkáše si.) Ústavní soud ve svém rozhodnutí ze dne 15. 11. 2010 řekl, že si uvědomuje, (cituji) že dělicí čarou slušnosti a neslušnosti u toho kterého člověka v totalitním režimu není - či nemusí být - toliko členství v KSČ k 17. 11. 1989, leč jeho celkové chování v uvedené době. Nicméně, samo členství v KSČ znamenalo - ať už fakticky či u některých jen opticky - personifikační spojení s touto stranou a její - svého druhu - legitimizací doma i v zahraničí. To bylo dáno již tím, že členy či kandidáty KSČ bylo v té době cca 1.700.000 občanů; připočtou-li se k tomu i jejich blízcí rodinní příslušníci, lze dovozovat, že se KSČ mohla opírat o tvrzenou, touto formou vyjádřenou, podporu téměř poloviny občanů tehdejšího Československa. (Poznámka: Uvedený počet není samozřejmě argumentem pro legitimizaci tohoto režimu, neboť značí pouze to, jak režim uměl s lidmi manipulovat, aby dosáhl jejich, byť i jen optické podpory.) Jejich morální spoluodpovědnost za existenci protiprávního komunistického režimu lze tedy stěží eliminovat (srov. preambuli a § 1 zákona o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu č. 198/1993 Sb.). To platí tím spíše pro tehdejší soudce - členy KSČ a pro prokurátory, na nichž komunistický režim svoji represivní politiku do značné míry stavěl.	Když mluví vypravěč, ostatní zase ztuhnou, zmrznou.
MH P:	Jestliže jsme hájili, zejména v r. 47., už po červnu, červenci, když byla jasná otázka Marshallova plánu, jestliže jsme hájili větší příklon k západním mocnostem ...	Znova hraje Haas. MH Váhá, ztrácí se ve scénáři, červená.
Trudák:	Paní obžalovaná, abyste mi rozuměla! Mně nejde o to, abyste líčila náladu, ... abyste líčila skutečnosti, ... nýbrž mně jde o tu náladu! Jaká ta nálada byla?	Skáče jí do řeči obrazně i ve skutečnosti. Po tom se sám zamotává do svého vyjádření.
MH P:	My jsme chtěli zesílit vliv západních mocností, aby vyrovnal ten vliv, který ze spojení...	
Vieska:	Anebo, aby převyšoval ten vliv západu?	Skáče jí do řeči obrazně i ve skutečnosti.
MH P:	V té době, kdy já jsem pracovala v komisi, šlo hlavně o to vyrovnání. Poněvadž v té době byla otázka takto postavena. Já jsem k Únoru postavila záporně.	
Trudák:	Záporně. Mluvila jste o těchto věcech také s předsedou strany dr. Zenklem?	
MH P:	Ano.	
Trudák:	Navštěvovala jste ho?	
MH Ž:	Ano. Dr. Zenkla jsem navštěvovala poměrně dosti často po Únoru v jeho bytě, vzhledem k našemu dlouholetému spolupracovníckému a přátelskému vztahu.	
MH L:	Když jsem mluvila se Zenklem, výslovně jsem formulovala otázku tak, zda je toho názoru, abychom v jednání se sociálními demokraty vstoupili. A on odpověděl, že ano.	
Trudák:	Dal vám konkrétní nějaké pokyny?	
MH L:	Pokyny mně pro toto jednání žádné nedal. Jen mně řekl, že to mohu být já.	(mluví stále rychleji)
Trudák:	V jakém směru se mělo jednat? Dal vám nějakou linii?	
MH P:	Pro tuto věc mně linii nedal. On mně dal linii a pokyny pro věc, která byla zaměřena do tábora národních socialistů. Pro ilegality, která byla zaměřena do tábora národních socialistů.	
Trudák:	No, v jakém směru?	
MH L:	Dr. Zenkl... (váhá, odmlčí se) a tady musím prohlásit, mně osobně nepověřil vedením ilegality nár. socialistů. Také v dopise, který jsem pak od něj dostala, výslovně stálo, že nikoho nepověřuje. Ale já jsem se cítila vázána...	
Urválek:	To jste si myslela, že dostanete nějaký dekret?	

MH P:	Ne, on mně také žádným způsobem nenaznačil, že já bych měla si osobovat právo, být nějakým představitelem. Ale pokyny, které mi dal, jsem považovala já za závazné pro sebe.	
Urválek:	K tomu se dostaneme. Já ale stále chci slyšet ty pokyny, jaké byly!	Netrpělivě.
MH L:	Pokud je mohu přesně formulovat, jsou obsaženy v mé výpovědi. Otázka vyplývala z těchto podnětů. Ono to bylo několik otázek.	Důrazně si vezme slovo, odstrčí Miladu Političku a brání se. Mluví vyhýbavě, „právnickí“.
Trudák:	To by bylo příliš obšírné. Já mám zájem, paní obžalovaná, já mám zájem na tom, jestli dal nějaký pokyn k tomu, co mají členové strany nár. soc., kteří si přejí změny, dělat a jak mají postupovat.	Mluví na ni jako na „blbce“.
MH P:	Předně si přáli vědět lidé z našich řad, zda mají vstupovat do komunistické strany.	
Urválek:	No a?	
MH P:	A na to byla odpověď, že hrozila-li by ztráta zaměstnání, které my jim nemůžeme v té době zabezpečit, že mají vstupovat.	
Vieska:	Jen to zaměstnání? (skáče do řeči)	
MH P:	Nebyl také dán pokyn, aby se snažili získat důležité ... (taky skáče do řeči) Nebo jsou-li na důležitých místech, které by byly pozicními místy, které by měly význam pro nás, pro budoucí ilegální činnost, aby také do strany vstoupili.	
Urválek:	Nebylo to, paní obžalovaná, také proto, aby z těchto míst rozvraceli lidově demokratický režim?	
MH P:	Účelem této schůzky bylo dohodnout se o tom, zda je nutno vytvořit nějakou společnou základnu nebo společný orgán, který by měl, buď vytvářet sám, nebo koordinovat ilegální činnost...	
Trudák:	Protistátní činnost.	Rozhovor dostává stálý rytmus.
MH P:	Protistátní činnost těchto různých směrů.	
Trudák:	Směřující k jakému cíli?	
MH P:	Směřující ke změně režimu.	
Urválek:	Pane předsedo, dovolíte prosím?	
Trudák:	Prosím.	
Urválek:	Paní obžalovaná, vy říkáte, že jste tam měli vytvořit jakousi společnou základnu. Pro protistátní činnost.	
MH P:	My jsme se měli o tom dohodnout, zda takovou základnu máme vytvořit.	
Vieska:	A k jakému jste dospěli závěru?	
MH P:	My jsme dospěli k tomu, že není vhodné, ani časově, ani po stránce našeho vlastního názoru na jednotlivosti, zejména na určité konkrétní otázky, abychom vytvářeli takovou společnou základnu. Protože jsem chtěla...	
Urválek:	Mně jde o to, paní obžalovaná, jestli jste se na této schůzce zcela shodovali v tom, že tento režim lidové demokracie chcete odstranit a že budete o to usilovat?	
MH P:	Ano. Na tom jsme se shodli.	
Urválek:	Na tom jste se shodli! Tak jste tedy vytvořili základnu kontrarevoluce u nás!	Křičí.

Obraz 5: Den čtvrtý: Výslech Antonie Kleinerové		
Vypr.:	Během třetího dne došlo k výslechu Františky Zemínové a Františka Přeučila. Oba byli kromě nejtěžších zločinů velezrady a vyzvědačství obviněni také ze sbírání a organizování branné a pomocné síly. Čtvrtý den procesu byli vyslýcháni Oldřich Pelcl, Antonie Kleinerová a Závěš Kalandra. Obžalovaná Kleinerová byla političkou Československé strany národně socialistické. Za války se účastnila protinacistického odboje, než jí v roce 1941 zatkl gestapo. Po skončení války a před únorem 48 byla poslankyní Ústavodárného Národního shromáždění. O tom, že bude souzena pro ilegální činnost v tomto procesu, rozhodl její psychický stav. Po zatčení Státní bezpečností se totiž pokusila o sebevraždu, což bylo považováno za příznak už dokonatého psychického znaku oběti nebo za příhodný předpoklad k jeho dovršení.	
Trudák:	Porozuměla jste žalobě, která vám byla přečtena při hlavním přelíčení?	
AK:	Ano, pane předsedo.	
Trudák:	Cítíte se vinna zločinem velezrady a zločinem vyzvědačství, pro který jste žalována?	
AK:	Ano, pane předsedo. Vstoupila jsem do strany československých nár. socialistů v r. 46. asi 3 týdny před volbami. Za tuto stranu jsem byla zvolena v 46. v květnu za poslankyni. Předtím jsem nebyla nikdy politicky ani činná. V 48. roce jsem vybudovala protistátní organizaci.	
B-P:	Pak jste navázala spojení se zahraničím, ano?	
AK:	Ano. A posílala jsem špiónážní zprávy.	
B-P:	Jak jste tomu říkala tenkrát, paní obžalovaná?	
AK:	Paní prokurátorko, my jsme tomu říkali ideologie.	
B-P:	Dnes to vidíme, že to nebyla ideologie, nýbrž že to byla jen cesta, kterou měl být nastoupen zase soukromokapitalistický řád.	
AK:	Paní obžalovaná, vy jste byla za 1. republiky sociální pracovníci.	
B-P:	Prosím ano. Paní obžalovaná, vy jste se často určitě setkala s lidskou bídou.	
AK:	Paní prokurátorko, téměř denně ve své práci.	
B-P:	Paní obžalovaná, řekněte mi. Poznala jste žebračeny a nezaměstnaný za kapitalismu anebo jste je poznala za lidově demokratického zřízení?	
AK:	Za kapitalismu.	
B-P:	A chtěla jste přece zpátky ten kapitalismus?	
AK:	Ano, paní...	
B-P:	A tenkrát, když jste to chtěla, tak jste to nenazývala zradou! Co vás, paní obžalovaná, přimělo k tomu, že teď mluvíte tak jasně?	
AK:	Paní prokurátorko, během své vyšetřovací vazby, jsem si docela jasně uvědomila, do jakých důsledků šla moje protistátní činnost. Že vlastně byla jedinou a nepřetržitou škodou mému vlastnímu národu.	
B-P:	V dopisu Pelantové píšete: Dalším naším programem je převzetí moci ve vhodném okamžiku. Nevíme, stane-li se tak pozdvižením lidu či revolucí nebo snad důsledkem válečného konfliktu mezi Západem a Východem. Paní obžalovaná, spoléhali jste na válku?	
AK:	Paní prokurátorko, také.	
B-P:	A co byste byli dělali, kdyby byla republika napadena?	
AK:	Kdyby bylo došlo k válečnému sporu mezi západními mocnostmi a SSSR, tzn. i lidovými demokraciemi, byli bychom, rozhodně nestáli v obraně země.	
Vieska:	Paní obžalovaná, jak s váma zacházela StB?	
AK:	Já mohu říci, že nejlepším způsobem.	
Vieska:	Bola ste prekvapená, čo? To je ľudovo demokratická štátna bezpečnosť, paní obžalovaná.	
Urválek:	Znala jste Kalandru, paní obžalovaná?	
AK:	Ano, věděla jsem od dr. Pecla, že je v špiónážní spolupráci s dr. Kalandrou. A že s ním spolupracuje na odesílání špiónážních zpráv pomocí amerických žurnalistů. (odmlka) Chtěla bych jen na konec říct, jestli pan předseda dovolí, že na svoji obhajobu já sama nemám vůbec říci nic, čím bych mohla obhájit svůj protistátní postoj. A varuji před zrádnou propagandou naší emigrace, jejímž cílem je znovunastolení těch osob, které z bezpracných důchodů žily na úkor pracujících lidí.	
B-P:	Paní obžalovaná, aspoň tak před rokem, kdybyste si to byla uvědomila. To by bylo hodně platné. Pozdě. Velmi pozdě se dává na pokání obžalovaná Kleinerová. Sama špiónka, organizátorka celé skupiny špiónů pro západní imperialisty, proti republice a proti jejímu lidu.	

Obraz 6: Milada k válce a 5. koloně		
MH P:	Jakmile chráníme zájmy buržoazie, musíme si přirozeně představit, že v určité etapě to je průlom do přísně socialistické linie.	
Trudák:	Byl to, paní obžalovaná, program protilidový?	Znuděně.
MH P:	Byl to ten program, který byl v rámci socializující demokracie...	
Vieska:	Počkejte! Nechte socializující demokracii!	
Urválek:	A já se vás ptám, jestli to byl program proti lidu, proti jeho zájmům, nebo ne?	
MH P:	Byl to program proti...	
Vieska:	Teď můžete říct ano nebo ne!	
MH P:	Byl to program proti přísnému, bezvýjimečnému uplatnění socialistické linie.	
Urválek:	Bezvýjimečnému! Prosím vás, paní obžalovaná, co myslíte, jak by asi přijali, s jakým nadšením, dělníci továrny, která byla znárodněna, protože měla 500 zaměstnanců, s jakým nadšením by přijali svého dřívějšího pana továrníka zpět na ředitelské místo ve své továrně? S vědomím, že dále bude vykořisťovat jejich práci! Řekněte mně, jestli by to přijali s nadšením, či nikoliv! Co myslíte asi tak?	
MH P:	Já mám v této věci odchylné stanovisko. Proto jsem se dostala do této činnosti. Kdybych já měla odpovídat své názory, tak bych řekla, že v některých továrnách, ne vždycky a ne ve všech, ale v některých továrnách iniciativa a tvůrčí schopnosti majitele...	Zdůraznit „já“ kvůli výslovnosti.
Trudák:	Paní obžalovaná, jestliže jste se domnívala vy a vaši společníci, že dělníci nejsou ochotni dobrovolně vydat své továrny kapitalistům, řekněte mi ještě, za jakých podmínek jste si představovala, že se to vůbec může stát?	
MH P:	Přirozeně za podmínky zvratu, změny režimu.	
Trudák:	Změny režimu. A za jakých okolností mohlo k této změně dojít?	
MH P:	Ty okolnosti souvisely podle mého názoru, s otázkami světové konstelace. A sice konkrétně jsme je viděli ve 3 možnostech. V možnosti války...	
Trudák:	Paní obžalovaná, jaké války? S kým, proti komu?	
MH P:	Války západních mocností proti Východu, tzn. proti lidově demokratickým zemím a Sovětskému svazu.	
Trudák:	A na čí straně by bylo Československo?	
MH P:	Československo jako spojenec by muselo stát na straně Sovětského svazu.	
Urválek:	No a na čí straně, paní obžalovaná, by stáli bývalí esesáci z Německa?	
MH Ž:	Já na to nemohu...	
Urválek:	Víte, že jsou tam ještě? Víte, že jsou tam formováni v organizace?	
MH L:	Já na to nemohu odpovědět, poněvadž tyto poměry mi už nejsou známy.	
Urválek:	Slyšeli jste tedy! Obžalovaná dál už nic neví! Není jí známo, kde by stáli ve válce proti našemu lidu nacisté a esesáci, kterým svou rozvratnou činností připravovala půdu. Předstírá, že neví! My však víme! Vy jste chtěla rozvrátit poměry zde, chtěla jste, aby došlo k novému, jinému společenskému zřízení?	Posmívá se.
MH Ž:	Ano. (Kýve jako kývací hračka...)	
Urválek:	Byla jste, paní obžalovaná, ochotna i k tomu souhlasit, aby byla válka vedena proti lidovým demokraciím, proti Sovětskému svazu, aby tento cíl váš došel uspokojení? Ano nebo ne?	
MH Ž:	Ano.	
Trudák:	Věděla jste, paní obžalovaná, že také ti vaši patroni v zahraničí, Zenkl a Ripka, pracují přímo k rozpoutání války?	
MH P:	Podle zpráv, které jsem od nich dostala, jsem viděla, že jejich možnosti působení v tomto směru jsou poměrně velmi malé. Ale že by v rámci svých možností se o totéž snažili, to jsem viděla.	
MH L:	Já jsem už odpověděla hned v počátku, že v době války, logicky z celé naší činnosti vyplývala, vyplývalo, postavit se na stranu nepřítelovu.	
Vieska:	Stát se 5. kolonou!	
MH L:	Já bych to sama osobně takto nechtěla nazvat. Ale prosím, nemohu namítat, jestliže to nazýváte tak vy.	
Vieska:	Jak si, paní obžalovaná, asi myslíte, že označuje pracující lid vás? A to nikoli v tajných kódech, ale v docela otevřené řeči mezi sebou. Já vám to ještě zodpovím sám, prosím. Říká vám slovy zákona, že jste zrádci vlasti a válečnými paliči!	Křičí.

Obraz 7: Den čtvrtý: Výslech Závaše Kalandry		
Vypravěč:		
Kepák:	Eště jedna věc. Kto to je ten Kalandra? Niekolkými slovami. My ho budem mať in natura zakrátko tuná. Čo stě o ňom veděl z predválečnej doby?	
AK:	Z předválečné doby jsem věděl, že byl starým komunistou, že byl šéfredaktorem Rudého práva, potom, že se rozešel s komunistickou stranou, snad byl vyloučen ze strany.	
Kepák:	Nějak takto, že sa rozišiel. Bol rozíděný, nie?	
AK:	Nevím. Tedy já nevím, jestli vystoupil nebo byl vyloučen.	
Kepák:	Bol vylúčený.	
AK:	To já nevím. A na to tedy, vím v tisku, že byl kvalifikován jako trockistický opozičník.	
Kepák:	No, opozičník. My trockistov nepoznáme. Ale to už je úsudek náš.	
Trudák:	Cítíte se vinen zločinem velezrady a zločinem vyzvědačství? V tom smyslu, jak jste žalován?	
ZK:	Ano, pane předsedo.	
Trudák:	Vy jste byl nejprve redaktorem nějakého listu, ne?	
ZK:	Rudého večerníku, Rudého práva, Haló novin a Tvorby.	
Trudák:	Byl jste také organizován v KSČ?	
ZK:	Ano, od r. 1923.	
Trudák:	A kdy jste byl zbaven těchto funkcí?	
ZK:	V srpnu r. 1936.	
Trudák:	Z jakého důvodu?	
ZK:	Poněvadž jsem otevřeně vystoupil nepřátelsky proti Komunistické internacionále a Sovětskému svazu.	
Trudák:	A to mělo za následek?	
ZK:	Mé vyloučení z KSČ.	
Trudák:	V kterém roce to bylo?	
ZK:	V srpnu 1936.	
Kepák:	Keď stě pre malverzácie bol vyhoděný zo Zväzu študentstva aj s Kostufry. (<i>komunistická študentská frakce</i>)	
ZK:	Ale dyť já jsem z Kostufry...	
Trudák:	Nahlas!	
Kepák:	Nění počuť, pán obžalovaný! Něbudťe tak skromný teraz! Idťe k mikrofonu!	
ZK:	Já jsem z Kostufry přece vystoupil dřive! Než jsem měl ty věci v ústředním svazu.	
Trudák:	Posadte se, pane obžalovaný. Co nám řeknete o Mary Bakerové? Měla ona styky s někým, prosím?	
ZK:	Ovšem.	
Trudák:	S kým měla styky?	
ZK:	Měla intimní styky s Wolfgangem Salusem...	
Trudák:	Tak to nemyslím! Já myslím ty styky, které nás zajímají.	
ZK:	Ne, to byly i politické styky, přirozeně.	
Trudák:	Také politické. Ale ty styky, kterých bylo potom využito, k předávání špionážních zpráv.	
ZK:	Zde měla styk s redaktorkou United Press Helenou Fischerovou.	
Kepák:	UP je tisková agentúra a teraz by bolo treba ozrejmiť, jak se s tiskovej agentúry stala špionážna agentúra.	
ZK:	Mám odpovědět hned?	
Kepák:	No prosím! Šak od toho sme tuná.	
ZK:	Když jsme mluvili s Petrem o tom, že budeme dodávat zahraničnímu tisku zprávy, které zřejmě mají za účel poškodit československé hospodářství, nevěděli jsme ještě, kam přesně tyto zprávy bychom mohli umisťovat. Já jsem věděl jen o existenci Mary Bakerové. A proto jsem šel ještě téhož dne večer za Mary Bakerovou a jí se přímo ptal, kam by ona takové zprávy, zprávy toho druhu mohla dodávat. A ona mně řekla o své přítelkyni Heleně Fischerové z United Press. A tím se stalo, že celá naše špionáž byla dirigována UP. (rychle)	

Kepák:	Účel týchto zpráv?	
ZK:	Mým cílem bylo napomáhat tímto způsobem k utužení diskriminační blokády ze strany západních imperialistů proti Československu, aby se tím napomáhalo znemožnit další zdárný hospodářský vývoj v Československu, za tím konečným cílem, aby Československo bylo vpraveno na cestu k marshallizaci.	
Kepák:	Pán obžalovaný Pec..., ee pán obžalovaný Kalandra! V triciatom šiestom roku, keď vás komunistická strana vyhodila, stě sa tváril, jako ideový odporca komunistickej strany a kritizoval stě komunistickú stranu zlava. Ano?	
ZK:	Ano, pane prokurátore.	
Kepák:	To bol začiatok a to je koniec!	
ZK:	Správně, pane prokurátore.	
Kepák:	Eště byste mi mohol povedať, v tom októbri štyricatosem, aký vy stě mali program?	
ZK:	Tedy už po Únoru! Pane předsedo, o programu už nemohla být řeč. Poněvadž to byla 4členná stolní společnost politických zkrachovanců, kteří program v pravém slova smyslu neměli.	
Kepák:	O čom sa tam jednalo? U pána Miliona Frída?	
ZK:	O tom, že Heřman Taussig a já jako bývalý a on v každém případě starý člen komunistické strany měli vědomosti o...	
Kepák:	Taussig je ešte členom komunistickej strany?	
ZK:	Do mého zatčení byl.	
Kepák:	Tak dúfam, že tým skončil. (NA PROKURATURU)	
Kepák:	Kto je ten pán? Daniel Benedikt?	
ZK:	Daniel Benedikt, seznámil jsem se s ním v jeho dvojí funkci, kterou zastával velmi koordinovaně v Praze, totiž jako emisar IV. Internacionály a jednak jako šéf americké mise Sí, Ej, Ár, I, (CARE) v Československu.	
Kepák:	Sí, ej, ár, í, obyčajný smrtelník to číta, keď je to napísane „care“, jo, kér, jo? A čo to bola za misia? Čo je meno tejto firmy americkej?	
ZK:	Corporation of American Remittances to Europe. Což znamená Společnost pro americké zásilky do Evropy.	
Kepák:	Tedy dobročinný podnik.	
ZK:	Ano.	
Kepák:	Dovoliťe-li mi určitú vzpomínku, tak vo vašom spise zpočiatku bolo o Benediktovi niečo iného. Je to tak?	
ZK:	Je to tak, poněvadž v tu dobu jsem se snažil tento styk s Benediktem zastříit. V každém případě korektní postup vyšetřujících orgánů mě během nejkratší doby, fakticky 2, 3 dnů, přivedl k tomu, abych vypovídal v plné šíři.	
Kepák:	A nějaké tie dôkazy neboly, pán obžalovaný? Někjaké tie konfrontácie alebo niečo podobného?	
ZK:	Konfrontace byla v mém případě až na zcela konci celého vyšetřování.	
Kepák:	Pán obžalovaný, ten korektný postup vás prekvapil?	
ZK:	Do jisté míry ano, pane prokurátore, byl jsem jím velice, musím říci, mile překvapen, poněvadž po těch hrůzostrašných historiích, kterými se hemží šuška, jsem očekával spíše pravý opak.	
Kepák:	Mal stě veriť pravde a nie šuška. No a ešte konečnú otázku v tejto súvislosti, pán obžalovaný. Vy síce nie, ale vaša skupina vstúpila kolektívne do niektorej strany. Do ktorej?	
ZK:	Do sociální demokracie.	
Kepák:	A ktorú stranu stě volili pri volbách v štyriciatomšiestom roku?	
ZK:	Podle mého vlastního návodu národní socialisty.	
Kepák:	Pán obžalovaný, kde je tuná pes pochovaný? Organizovaný v sociálně demokratickej straně, tam agitujete, tam prevádzate, dokonca na Žižkově stě mali určité pozície v sociálně demokratickej straně a volíte národně socialistickú stranu!	
ZK:	V tom je logika tohoto druhu, pane prokurátore, kterou Salus jakýmsi aforismem vyjadřoval, když říkal: Jsem komunista. Proto jsem členem sociální demokracie a proto budu volit národní socialisty.	
Kepák:	To by bylo pro šialencov. Pán obžalovaný, už len jedinú otázku po tomto autoportréte.	

	Vy stě začal s kritikou KSČ a útokmi na Sovětský zvez. Ano?	
ZK:	Ano.	
Kepák:	Ďakujem pekne.	
Urválek:	Pane obžalovaný, prosím vás, jak nám vysvětlíte, že s takovým cynickým úsměvem po celou dobu svého výslechu jste dovedl mluvit o tak vážných věcech? O věcech, které znamenají štěstí, blahobyt anebo neštěstí a poškozování miliónů lidí! Vidíte vůbec ještě ve své propasti, do které jste spadl, lidi?! Nebo už jen špiony na šachovnici?!	
ZK:		

Obraz osmý: závěrečné řeči a poslední slova	
Vypravěč:	Následujícího dne byli vyslechnuti poslední čtyři obžalovaní – Zdeněk Peška, Vojtěch Dunder, Bedřich Hostička a Josef Křížek. Šestý den byl vyhrazen pro výslech 19 svědků a pokračoval i dne sedmého, kdy bylo provedeno dokazování listinným materiálem a doličnými předměty. Vyslechnuti byli také znalci z Bezpečnosti a zpravodajství. Poslední den procesu patřil závěrečným řečem prokurátorů a obhájců. Obžalovaní mohli využít práva posledního slovo. Učinil tak pouze Jiří Hejda.
Trudák:	Přístupme nyní k závěrečným řečem. Prosím pana státního prokurátora, aby přednesl svou závěrečnou řeč
Vieska:	Tento proces nech je veľkou školou bdelosti! Nech je súčasne aj školou nenávisť! Nenávisť proti tým, ktorí nemajú síce sily na to, aby tento náš svet zvrátili, ale ktorí majú dosť sil na to, aby nám škodili, aby ničili to, čo sami nikdy nevytvorili! Došlo nám viac než 2000 rezolúcií od pracujúcich! Žiadajú prísne potrestanie zradcov! Ja s nimi! Strežte si svoje fabriky! Strežte úrodu! Strežte republiku! Učte sa, pracujúci, z tohoto prípadu! Učte sa dobre poznávať nepriateľov!
Trudák:	Děkuju panu státnímu prokurátorovi za jeho závěrečnou a prosím dalšího pana státního prokurátora, aby přednesl svou závěrečnou řeč.
Urválek:	Slavný Státní soude! Přikročuji k tomu, abych ukázal na výsledcích 8denního přelíčení proti 13 obžalovaným členům vedení záškodnického spiknutí proti republice, že obžaloba ze zločinu velezrady a špionáže byla u všech obžalovaných v celém rozsahu potvrzena! Kdo jsou tito obžalovaní? Co chtěli? A jakými prostředky chtěli dosáhnout svého cíle? Milada Horáková je nepoučitelná! Její nenávisť k lidově demokratickému zřízení je bezmezná! V čele organizace byla Milada Horáková, jejímž úkolem bylo udržovat spojení se zahraničím! Obžalovaná Horáková je zločinnou organizátorkou celého zažalovaného záškodnického spiknutí! Jestliže nedosáhla v plném rozsahu cíle, který sledovala, totiž vytvořit skutečně rozsáhlou 5. kolonu, pak to není zásluha její! Nýbrž je to proto, že budovatelské úspěchy stále více izolují reakční síly, takže nenacházejí opory v lidu! Taková je hlavní obžalovaná dr. Milada Horáková! Zavilým odpůrcem zůstala dodnes!
Trudák:	Děkuji panu státnímu prokurátorovi, prosím dalšího pana prokurátora... paní státní prokurátorku, aby přednesla svou závěrečnou řeč.
B-P:	Státní soude! Lidé, měl jsem vás rád! Bděte! To je naléhavý vzkaz našeho národního hrdiny Julia Fučíka, který dobře věděl, že jsou lidé, kteří nemohou říci jako on, lidé, mám vás rád. Protože mají rádi jen své továrny! Svě velkostatky! Svou pochybenou politickou kariéru! Jen zisk! Jen peníze! Peníze, které nechtějí sami poctivě vydělávat, ale vydřít na druhých! A my si dáваме pozor před takovýmito nepřáteli lidu! Dovedeme je najít! A tak jsme našli i tyto zde a posadili je na lavici obžalovaných! Nemohou se vymlouvat ze své zločinné činnosti! Byli varováni! Náš pracující lid řekl v únoru 1948 jasně všem rozvrtníkům a zrádcům své ne! Republiku si rozvracet nenecháme! A naše republika, to je země, kde lid skutečně vládne! A kde také platí, co lid řekne! Zatímco textilačka Herajtová z Kotony v Berouně zvyšovala svůj výkon na automatických stavech, aby co nejvíce pomohla budovat naši republiku, obžalovaná Horáková v podzemí dávala dohromady nepřátelské bandy ke zničení naší republiky! Zatímco údernice Dítětová ze Spojených oceláren v Jihlavě plnila tvrdé normy na 159 %, aby přispěla ke zvýšení životní úrovně svých spoluobčanů, organizovala obžalovaná Kleinerová špionážní síť, aby své spoluobčany zrazovala! Válka! To byl společný program těchto zločinců! A válka, to znamená pobořená města, vypálené vesnice! Válka, to jsou zabití a zmrzačení lidé! To jsou matky, plačící nad ztrátou svých dětí! A proč chtěli obžalovaní uvalit tyto hrůzy na naši vlast? Proto, aby naši republiku zaprodali západním imperialistům! A naše dobré ženy a mámy se ptají! Kam jste dali srdce, vy, obžalovaná Horáková?! Když jste zrazovaly naši vlas a boj miliónů a miliónů žen za mír! Náš svět, svět socialismu, pokroku a štěstí lidstva, odsuzuje s těmito obžalovanými i útočnou válku! Občané soudci! Jménem lidu sudte zrádce! Chraňte mír!

Obraz devátý: Závěr a dohra		
Trudák:	Obžalovaní mají právo na poslední slovo. Chce tohoto práva, prosím, někdo z obžalovaných použít?	
Horáková:	projekce	